The Materia Medica

Nosodes

Henry Clay ALLEN

Copyright © Médi-T 2003

Malandrinum

(Конска краста — „grease“)

Описание :

Коричките варират по форма и характер, а външният вид се различава толкова много при животните, колкото и много кожни заболявания от същото семейство при човека. Д-р W. P. Wesselhoeft съобщава случай, в който: „Коричката придоби конична форма; дебел слой корички, ако се остави без премахване, се натрупваше до половин инч. Те бяха крехки, влажни, жълти, с консистенция подобна на пчелна пита. Когато се премахваха, оставаше сурова повърхност с дълбоки цепнатини и дебели корички се образуваха отново до първоначалния размер за 48 часа. Очевидно нямаше сърбеж, но имаше болезненост след премахване на струпеите.“

Тези корички наподобяват форми на екзема и рупия.

От Jenner знаем, че произходът на кравешката шарка е инфектиране на вимето на кравите чрез контакт с трева, върху която кон, заразен с grease, е стъпвал; другият исторически произход, също от Jenner, е от немити ръце на конярите, които са доили кравите след като са чистили коне, заразени с grease. Тези твърдения са до известна степен потвърдени от клиничния опит на много хомеопати, които успешно са използвали **Malandrinum** срещу инфекция с едра шарка и за лошите ефекти от ваксинация.

John H. Clarke казва: „Използвано е по предположителни основания с голям успех при лоши ефекти от ваксинация. Излекувал съм с него случаи на нездравословна суха, груба кожа, оставаща години след ваксинация; при едра шарка, морбили и импетиго.“

Burnett излекувал с него случай на knock-knee при дете, което постоянно пипало пениса си. Неговите индикации са: „Долната половина на тялото засегната, мазна кожа и мазен обрив. Бавно пустулиране, което никога не свършва — когато една пустула заздравее, друга се появява.“

За лошите ефекти от ваксинация: покойният д-р Fellger от Филаделфия вероятно имал най-обширен опит в лечението на вариола и ефектите от ваксинация. Той разчитал почти изцяло на **Malandrinum** като профилактика за вариола и като терапевтично средство в остри случаи. Използвал го при конлуентна едра шарка с голям успех. Когато кожата има неестествен цвят между пустулите и едрата шарка приема конлуентна форма, това винаги е сериозно и често опасно. Когато очната ябълка стане конгестирана и червена, това позволява на лекаря да прогнозира опасност.

Д-р Boskowitz от Бруклин пръв въвел и използвал **Malandrinum**. Той направил първите потенции до 30-та от коричките на „grease of the horse“. Към наблюденията на д-р Boskowitz за употребата на това лекарство — както като профилактика, така и като терапия срещу едра шарка и лошите ефекти от ваксинация — се добавят тези на д-р Raue, Carleton Smith, Wm. Jefferson Guernsey, Selfridge, Wesselhoeft, Burnett и Clarke. Потенциите на Boericke и Tafel били получени от д-р Raue; тези на Fincke, Swan и Smith от Ню Йорк — директно от д-р Boskowitz. Тези оригинални препарати били ръчно изработени, но всички се считат за надеждни.

Лекарството е било широко доказано от W. P. Wesselhoeft, H. C. Allen, Steere Holcombe и студенти от Hering College през 1900–1901 г. Доказванията били направени с потенции от 30-та и 35-та до 200-та. Никой доказващ не знаел какво приема.

Считаме го за дълбоко, дълготрайстващо лекарство, което не трябва да се повтаря по-често от веднъж на две седмици.

Импетиго, екхтима; мазни, лъскави пустулозни обриви са особено повлияни от това лекарство. A. L. Marcy, H. R. Vol. XIV, p. 530, описва необичаен опит с **Malandrinum 30**. По време на епидемия от едра шарка той се ваксинирал, като едновременно приемал **Malandrinum 30** сутрин и вечер. Ваксинацията не „хванала“. Повторена два пъти — пак не хванала, нито се заразил с едра шарка. Когато бил повикан да ваксинира четири деца в семейство с болни родители, той ваксинирал всички и дал **Malandrinum 30** на три от тях; само четвъртото дете развило реакция от ваксината. Тя била толкова силна, че трябвало да се даде **Malandrinum**, което я смекчило. Другите три били реваксинирани, но никое не „хванало“. От пет деца на възраст 6–17 години само най-голямото било ваксинирано преди и имало добър белег. Всички освен най-голямото получили **Malandrinum** и били ваксинирани — и никое от четирите не „хванало“. Най-голямото получило едра шарка. Дадено му било **Malandrinum**, и след няколко дни

било в оздравяване. В друг случай на едра шарка **Malandrinum** било дадено и болестта продължила само няколко дни, обривът изсъхнал.

Единственият предишен опит за доказване бил направен от Straube с 30-та потенция, публикуван в H. R. Vol. XV, p. 145 и H. W. Vol. XXXV, p. 504. Тези симптоми са включени.

Ум :

Объркване и отпадналост на умствените способности, със страх от всяко умствено усилие и липса на концентрация — напълно нов и необичаен опит, продължил няколко седмици след спиране на лекарството.

Трудно разбиране.

Паметта отслабена и нарушена; голяма трудност да запомни прочетеното.

Объркано усещане в главата със силна болка в лявата темпорална област, накрая локализирана в лявото око и усещана сякаш трион се движи вертикално нагоре и надолу през очната ябълка; < от светлина и четене.

Остра пронизваща болка първо в лявото слепоочие, после в дясното.

Объркване и отпадналост на умствените способности; липса на концентрация и страх от всяко умствено усилие.

Меланхолия с обща умора.

Външна глава :

Папулозен обрив на скалпа.

Усещане за умора на мястото на съединяване на атласа с черепа, всяка сутрин при ставане.

Сърбеж на скалпа, особено вечер.

Прекомерен мазен пърхот (напълно нов опит) — четвъртата седмица след изсъхване на пустулите.

Доказващият получил дигитален шанкър от хирургична инфекция през май 1891; лекуван хомеопатично.

Оттогава — склонност към коричести пъпки на скалпа, главно на върха; дискретни, разпръснати, напълно без сърбеж, нито болезнени, нито чувствителни; малки в основата, но значително повдигнати като суха коричка.

Състоянието съществувало единадесет години.

Malandrinum 30, три пъти дневно, причинило изчезване на обрива напълно за три месеца, след което постепенно се появил отново.

Импетиго, покриващо главата от темето до шията и простиращо се зад ушите.

Дебели, зеленикави корички с бледи, червеникави струпеи, сърбеж < вечер.

Импетиго, покриващо задната част на главата, простиращо се по гърба до седалището, лабиите и дори във влагалището.

Глава :

Фронтално и тилно главоболие, болки в гърба, умора и втрисане, продължаващи един ден.

Фронтално главоболие, липса на апетит, жлъчно повръщане и умора.

Световъртеж.

Ужасно главоболие и болки в гърба.

Разцепващо главоболие във фронталната област, втрисане, солен вкус в устата.

Фронтално главоболие, болки в гърба и умора.

Темпорално главоболие, световъртеж, болки в гърба.

Ужасно главоболие, болки в костите, повръщане (жлъчно), втрисане, диария, неразположение.

Болка във фронталната област, останала след **Malandrinum**.

Тежест в главата.

Болки по цялата глава.

Болка в задната част на главата, липса на апетит, неспособност за сън.

Главоболие и болки в гърба, скованост на шията, загуба на апетит, запек и голяма слабост (след ваксинация).

Главоболие, по-лошо във фронталната област, с болка в гърба и корема, придружено от обща слабост (след вариолоид).

Обрив на челото, коричест, с интензивен сърбеж.

Очи :

Червени ивици под очите.

Силна болка в лявото око, сякаш трион се движи вертикално нагоре и надолу през очната ябълка.

Нос :

Суха суровост на пода на лявата ноздра, по-изразена отляво.

Лице :

Кожата на лицето и шията се напуква и щипе след бръснене; трябва да се бръсне само в топли влажни дни.

Eczema facialis; интензивно парене, много оток, отделяне на лепкава течност.

Жълтеникава коричка като пчелна пита на горната устна.

Уши :

Обилно гнойно, зеленикаво-жълто течение, смесено с кръв.

Лявото ухо болезнено при събуждане.

Уста :

Езикът — жълто обложен; с червена ивица по средата, напукан и язвящ по средата; подут.

Ужасно зловонен дъх.

Язва на левия ръб на езика, която се разпространява във всички посоки; езикът болезнен, неспособен да говори.

В един случай, в който използвах **Malandrinum 30** като профилактика на вариола, то излекува много упорит случай на афти. — H. S. Taylor.

Гърло :

Болезнено и подуто < лява страна.

Лявата сливица подута; жълта язва с ясно очертани ръбове, персистираща няколко дни; грубо стържещо усещане като царевична шума или чуждо тяло, което трябва да бъде механично премахнато; безболезнено преглъщане.

24 януари — започнал да приема **Malandrinum 200**.

Четвъртък, 6 февруари — събудил се с първото възпалено гърло в живота си.

Лявата сливица подута и възпалена.

Лявото ухо боляло, а венците от лявата страна на устата били възпалени и подути; изразено слюноотделяне.

Тези симптоми продължили и силно се влошили до 5 март, когато станали толкова тежки, че бил принуден да потърси антидот (**Mer. s. cm.**).

Симптомите в гърлото и болките започват от лявата страна и се разпространяват надясно.

Язвени петна, сивкави на цвят, на сливицата и фаринкса, с гъделичкащо усещане при преглъщане.

Язвено възпалено гърло имало тенденция да се разпространява надолу, обхващайки ларинкса.

Тежко язвено възпалено гърло, започващо на третия ден, по-лошо отляво.

Апетит / Гърло :

Без жажда; водата предизвиква гадене.

Пълна липса на жажда.

Зъби и венци :

Зъбите покрити с лепкава слуз; трябва да се почистват с памук няколко пъти дневно.

Венците подути, язвени, отдръпващи се от зъбите; лесно кървят при допир; неспособност да се мият зъбите поради болезнени и кървящи венци.

Тъмна, кафява, лепкава слуз, смесена с кръв и гной, изтича от язвените венци.

Сорди по зъбите.

Стомах :

Гадене след хранене; повръщане на жлъчна материя.

Много гладен.

Празно, отпаднало, „всичко е изчезнало“ усещане, с слабост и треперене, не > от хранене, въпреки силното желание за храна.

Корем :

Болки около пъпа.

Изпражнения :

Диария: жълта, кървава, слузеста; много променлива, по-лоша сутрин; пареща, разяждаща; детето имало изсъхнал, мумиеподобен вид; безсъние и не сучело 24 часа.

Тъмна, течна, трупно миришеща диария.

Диария: пареща, жълта, зловонна, последвана от парене в ануса и ректума.

Тъмнокафява, зловонна, почти неволна диария; болки в корема.

Тъмнокафява, безболезнена диария.

Черна, зловонна диария; умора, гадене, световъртеж.

Жълта, зловонна, почти неволна диария и голяма умора.

Черна, зловонна диария, неразположение и умора.

Червата неактивни, без желание; изхождане след клизма, но оставя болезнено натъртено усещане в ректума за часове; страх от изхождане.

Урина :

Голяма чувствителност на пикочния мехур при ходене; раздразнен мехур, често желание за уриниране.

Мъжки полови органи :

(Дете постоянно пипа пениса.)

Силни ерекции на седмата и осмата нощ.

Болезнени ерекции на седмата и осмата нощ.

Болезнени ерекции втората нощ, с голяма чувствителност на пикочния мехур.

Женски полови органи :

Влагалището затворено с дебели импетигинозни корички; жълтеникави, зеленикави, кафяви на цвят.

Гръб :

Интензивна болка през поясната област.

Болка по гърба, сякаш е бит.

Болката в гърба била интензивна в сакралната област; в гръдната област, под лопатките, главно отляво; почти непоносима. (Д-р В., от три дози на 200-тата.)

Горни крайници :

Импетигинозни корички по екстензорните повърхности на предмишниците.

Рагади на дланите и пръстите.

Имах случай на вариолоид за лечение; взех четири дози **Malandrinum 30**, по една доза дневно, и получих остро доказване под формата на силна болка в гърба за няколко дни.

Долни крайници :

Болки особено в лявата тибия, с петехиални петна по предната част на левия крак от коляното до глезена.

Петехии на двата бедра, < на левия.

Knock-knee.

Слаби глезени, лесно се извиват при погрешна стъпка.

Болезнено място в десния квадрицепс extensor femoris, когато обривът изчезнал; по-късно се преместило в мускулите на левия крак, с увеличена болка и чувствителност.

Тъпа болка в гребена на лявата тибия няколко дни преди да започнат възпаленото гърло и главоболието.

Левият крак подгизнал от пот; десният — сух.

Четири дни по-късно (след танцуване 2½ часа) и двата крака подгизнали от пот.

Пръстите се усещали сякаш са попарени и сърбели ужасно отдолу; бил принуден да сменя чорапи два пъти дневно и да ги къпе със студена вода сутрин, на обяд и вечер, което давало облекчение.

Интензивен сърбеж < от търкане или чесане.

Кожата под пръстите се напуквала и кървяла.

Обилно изпотяване на краката с миризма на мърша; пръстите толкова болезнени, че не можел да ходи; единственото > било когато краката били боси и повдигнати.

Сърбежът или изпотяването се връщали при покриване или спускане на краката надолу.

Стъпалата подгизнали от пот; пекат и парят при покриване или затопляне.

Големи мехури на стъпалата на двата крака — без смяна на обувки — кожата се ексфолирала и на двата крака.

Краката „заспиват“ при най-малък повод — усещане никога преди това наблюдавано.

Студена пот по стъпалата; усещане за течение от въздух, духащо върху краката през нощта; трябва да стане и да подпъхне завивките, което облекчава.

Дълбоки рагади, болезнени и кървящи, на стъпалата; > в студено време и след къпане.

Болки в крайниците в продължение на няколко седмици, много по-лоши при умора (по време на епидемия от едра шарка).

Болезненост във всички крайници и стави.

„Run arounds“ на всички нокти на ръцете и краката.

22 октомври 1901 — мъж, 56 г., получил три дози **Malandrinum 30**, на 24 часа.

На 11 ноември се оплакал от парещ, жилещ сърбеж на лицето и скалпа < през нощта.

След няколко дни се развило добре оформено екзема, продължило 4–5 седмици въпреки антидотно лечение.

Кожа :

На шестия ден — пустулозен обрив, покриващ гърдите и раменете, с твърди възли и интензивен сърбеж; обривът започнал да се покрива с корички с малко или никакво отделяне от пустулите.

Две жени взели 200-тата, по една доза дневно; на третия ден при едната и на четвъртия при другата се появил лек пустулозен обрив на лицето и гърдите.

Обривите били подобни по характер и преминали за една седмица.

Няколко малки пустули се появили на левия лакът близо до мястото на детската ваксинация, няколко дни след доза **Malandrinum 200**. — Geo H. Clark.

Усещане за суровост на кожата над гърдите и раменете след къпане, сякаш кожата е била изстъргана с пареща киселина; щипещо усещане при покриване на частите.

Възловиден обрив над гърдите и раменете, простиращ се надолу по ръката до лактите, с лека везикация; изчезнал, оставяйки тънки корички.

Парещо, жилещо усещане под кожата на дланта, появяващо се при контакт; след изчезване на обрива продължило няколко седмици.

Екзема на лицето и скалпа, с парещ, жилещ сърбеж.

Импетиго на екстензорите на предмишниците.

Малки тъмночервени петна по краката, не изчезващи при натиск.

Суха, груба, нездравословна кожа, оставаща години след ваксинация.

Кожата — груба, суха, твърда.

Длани и стъпала — удебелени; дълбоки рагади < в студено време, < от измиване с какъвто и да е сапун.

Кожата — мазна; мазен обрив, и косата — прекомерно мазна.

Пустули бавно се развиват, но никога не свършват; когато една заздравее, друга се появява.

Обрив в сгъвките на ръцете и коленете, червен, лющещ се, с интензивен сърбеж < при затопляне.

Сън :

Неспокоен сън; сънища за неприятности, за кавги.

Malandrinum 30, използван като профилактика на вариола, излекувал упорит случай на афти, който се е противопоставял на много добре подбрани лекарства.

Malandrinum 30, една доза дневно в продължение на четири дни, предизвикал силна болка в гърба за седмица или повече.

За лошите ефекти от ваксинация е използван с най-добри резултати.

Всеки член от семейство от шест души бил ваксиниран; трима получили **Malandrinum**, и ръцете им били засегнати само леко от ваксинацията и преминали за няколко дни; другите трима, които не получили **Malandrinum**, били много болни, ръцете им били болезнени седмици наред и изисквали лечение.

Лоши ефекти от ваксинация: дама с язва с размер на сребърен долар и три четвърти инча дълбочина, която продължавала да супурира и не заздравявала; но под лечебния ефект на **Malandrinum** оздравяла бързо.

Когато се използва като профилактика за вариола, се е доказал като защитен в много случаи, и също е предотвратявал „хващането“ на ваксинацията.

Кожни симптоми се появяват при почти всички, които са взели **Malandrinum** като профилактика; сърбящ обрив на различни части на тялото и лицето, ясно видим под кожата, с няколко разпръснати изригвания на повърхността.

Malandrinum е даден на почти 600 души, много от които били изложени на заразяване чрез личен контакт с различни пациенти, преди и след приемането на лекарството; само един случай на т.нар. вариолоид се е появил, и това може да е било доказване на **Malandrinum**.

Malandrinum 30, даден на много хора по време на епидемия от едра шарка като профилактика, предизвикал в редица случаи изразени предвестникови симптоми: главоболие, болки в гърба, обща болезненост, неразположение, силно обложен език, загуба на апетит и повече или по-малко треска.

Кървави цирей, злокачествени пустули.

Ваксинални язви.

„Коричката придоби конична форма; дебел слой корички, ако се остави без премахване, се натрупваше до половин инч. Те бяха крехки, влажни, жълти, с

консистенция подобна на пчелна пита. Когато се премахваха, оставаше сурова повърхност с дълбоки цепнатини и дебели корички се образуваха отново до първоначалния размер за 48 часа. Очевидно нямаше сърбеж, но болезненост след премахване на струпеите.“ — Wesselhoeft.

Malandrinum 30: предизвикал парещ, жилещ, сърбящ обрив на лицето и скалпа, по-лош през нощта; няколко дни по-късно — добре развито екзема.

Malandrinum 200: предизвикал редица малки пустули на левия лакът, близо до мястото на детската ваксинация.

Клиничен случай (Mr. H.) :

Мъж, 42 г., американец, най-малък от десет деца; баща починал на 45 от пневмония; брат починал на 20 от пневмония; майка починала в старост. Две сестри се оплакват от ревматизъм.

Брюнет, черна коса, тъмносини очи, здрав и атлетичен до 21 години. Никога не употребявал чай, кафе, алкохол или тютюн; живял целомъдрен живот; баща и братя — също.

От раждането кожата му била груба, суха, твърда; един брат имал същото. Кожата на дланите и стъпалата — удебелена, напукваща се в студено време; дълбоки рагади, болезнени в основата; < сухо студено време; < при употреба на сапун или алкали; кожата на лицето и шията се напуква и щипе след бръснене. Трябва да избира топли влажни дни за бръснене.

На 21 години имал малария и получил много големи дози **Quinine**. Никога повече не получил втрисане; но оттогава бил запечен, и се появил ишиасен ревматизъм, < в студено време, < преди бури.

Бил почти осакатен от това в продължение на десет години.

Сфинктерът бил дилатиран; папили били премахнати два пъти, но без трайна полза.

Червата неактивни, без желание за изхождане. Изхождане след клизма, но оставя болезнено натъртено усещане в ректума; страх от изхождане.

Без жажда; водата предизвиква гадене.

Ваксиниран февруари 1901. Леко „хващане“.

Долната половина на тялото засегната; мазна кожа; мазен обрив.

Бавно пустулиране, никога не свършващо — когато една заздравее, друга се появява. — Burnett.

Лоши ефекти от ваксинация; излекувал случаи на нездравословна, суха, груба кожа, оставаща години след ваксинация при едра шарка, морбили и импетиго. — Clarke.

Eczema facialis; отделяне на лепкава течност; интензивно парене; много оток; малки люспи, ексфолиращи < от къпане вечер; > на студен въздух. — Thompson.

Профилактика на вариола :

В семейство от осем души, никой от които не бил ваксиниран, най-големият син получил едра шарка. Един от братята му спял с него и се покрил целият с обрив; майката очаквала раждане след няколко дни, затова го изпратили, и веднага поставих останалите на **Malandrinum 200**, с резултат че никой от тях не получил едра шарка. Момчето, което спяло с брат си, имало леко втрисане на дванадесетия ден, но то преминало без допълнителни проблеми. — Bryant.

Допълнителни кожни симптоми :

Жълтеникава коричка като пчелна пита на горната устна; разпада се, оставяйки влажна повърхност, която скоро се възстановява.

Остра, пробождаща болка през горната устна, с периодично парене.

Малки пъпки по гърдите и гърба, с интензивен сърбеж, простиращ се към други части на тялото и крайниците < от студен въздух, при съблича не.

Голяма коричка със светложълто-сив цвят на дясната страна на челото, простираща се към слепоочията и линията на косата.

Обрив в подколянната ямка и сгъвките на лактите; люще се, коричест, с влага под коричките и интензивен сърбеж.

Malandrinum при едра шарка :

Следните симптоми са излекувани с **Malandrinum**:

Болки в крайниците; главоболие, болки в лявата страна на главата с голяма слабост; болки в гърба, глава и корем; болка в глава и гръб, умора, втрисане и повръщане; скована шия; запек; неспособност да се изкачва по стълби от слабост; лениво, слабо усещане; ужасен сърбеж след пристъп на едра шарка; зловонна диария, втрисане, слабост, умора; силна болка около пъпа, болезненост в костите, безсъние по време на пристъп на едра шарка. Плач и лошо настроение на деца по време на едра шарка; болка в гърба, простираща се към петите, болезненост на корема, болки във всяка кост. Нямало миризма от обрива след даване на **Malandrinum**. — Straube.

„**Malandrinum** е даван на много неваксинирани деца, които били директно изложени на заразата от вариола, и те неизменно избегнали болестта. Давал съм го на много

хора (по една доза), веднага след ваксинация, и не съм могъл да накарам нито първата, нито повторната ваксинация да „хване“ с вирус, който е бил ефективен при други, които не са взели лекарството. Едно момиче, което страдаше ужасно от болка и силно подута и възпалена ръка и предмишница след ваксинация, аз напълно облекчих болката за няколко часа с две дози **Malandrinum**, и почти пълно изчезване на обективните симптоми за дванадесет часа.“ — Guernsey.

Както е посочено, дават се една или две дози, на 24 часа разстояние, и не се повтарят до следваща епидемия или „страх“ — във всеки случай се счита за достатъчно за поне една година.

Допълнителни кожни прояви :

Импетиго, покриващо задната част на главата, простиращо се по целия гръб до седалището и дори във влагалището, покриващо лабиите и екстензорите на предмишниците.

Цирей.

Злокачествени пустули.

Лоши ефекти от ваксинация.

Малки тъмночервени петна по краката, не изчезващи при натиск.

PROVING

Miss A. W. C.; едра брюнетка; необичайно здрава и силна; 50-годишна, медицинска сестра.

Сряда, 6 декември. Взела двадесет пелети **Malandrinum**, 35-та потенция, в 5:30 вечерта.

Четвъртък вечер, 7 декември. Зъбобол в десния горен кучешки зъб, започващ около 8 вечерта и продължаващ два часа до лягане.

Петък вечер, 8 декември. Особено усещане за „запушен нос“ без секрет, с необичайно чувство на тревожност.

Събота, 9 декември, 9 сутринта. Особена тъпа болка в лявата гръдна половина, близо до сърцето, продължила около два часа.

Следобед, около 2 часа — силна тъпа болка в стъпалото, под палеца; по-лоша при стъпване. Продължила през целия следобед.

Неделя, 10 декември. Чувствала се много добре днес и, с изключение на горните усещания, имала необичайно повишено настроение и особено добър апетит през последните четири дни.

Никакви симптоми до **19 декември**, когато взела десет пелети от 200-тата потенция сутрин преди закуска.

Имала тъпо, неприятно главоболие, което преминало след залез слънце.

21 декември. Задната част на главата боляла от ранна сутрин през целия ден, след безсънна нощ с пациент.

22 декември. Имала необичайно ярки сънища и много неприятни.

23 декември. Сънищата отново ярки, но не толкова неприятни (много рядко сънувам).

Чувствала се добре, освен необичайна тревожност за пациент, без причина, която да обясни това.

25 декември. Необичайно ярки сънища.

26 декември. Цяла нощ — кавгаджийски сънища. Събудила се сутринта с много схваната лява ръка и особена неспокойност в ръката, която била изключително неприятна.

Внезапни болки в дясната ръка, които идват и си отиват бързо и продължили през целия следобед.

Mrs. G. F. S., вдовица, 58 г. Блондинка, добре развита, склонна към затлъстяване. Забележително здрава жена, чийто вид и живост биха я поставили на възраст около 40.

6 декември 1905. Взела петнадесет пелети от 35-та потенция в 10 вечерта.

Преди единайсет часа започнала да усеща пълзящо чувство по кожата, особено по лицето, като че ли мравки пълзят по нея, придружено от сърбеж.

Лицето било зачервено и тя трябвало да се въздържа от желание да трепери с пръстите и да извива ръцете; това продължило и се увеличило дори след като взела топла баня.

Легнала около полунощ много сънлива, но не могла да заспи, защото не можела да лежи спокойно заради пълзящото усещане, което се разпространило по ръцете, раменете и горната част на тялото, с потрепване на крайниците.

Обръщала се от една страна на друга, но не могла да остане спокойна достатъчно дълго, за да заспи.

Съпътстващо това имало звънтене в главата, както веднъж преди години, когато била взела **Quinine**, но не продължило дълго.

В 1:30 след полунощ станала и написала това. Долните крайници не били засегнати от тези усещания, но тя продължавала да се чеше по ръцете и лицето, главата и раменете, а ръцете и пръстите се чувствали особено неспокойни и нервни. Нямала вътрешни смущения освен в главата. Накрая заспала в 2:30 и спала дълбоко до 6 сутринта.

7 декември. Събудила се с изчезнали симптоми от предната нощ, но имала остро главоболие и лош вкус в устата. До 7 сутринта и това изчезнало и станала чувствайки се добре.

Докато била навън на разходка, получила силна болка в гърба, или по-скоро в лявата страна на сакрума, ниско долу, със стрелкащи болки в ректума. Продължило около час.

В 2 часа започнала да има силно главоболие над очите, с усещане за пълнота в главата.

Краката били леко подути сутринта, когато обувала ботушите, но до обяд след ходене (не без болка) подуването изчезнало. До 3:30 следобед главоболието напълно изчезнало (продължило само час и половина), както и усещането за пълнота в главата. Чувствала се напълно добре до петък сутрин.

8 декември. Около 11 часа внезапно получила нов пристъп на главоболие и установила, че е склонна към повторение на тези пристъпи, с усещане за пълнота, в различни моменти, без видима причина.

В петък имала три пристъпа, но не продължили дълго — от половин час до час и половина, не повече. Също така от сряда вечер, когато взела пелетите, до петък вечер, 8 декември, не била имала никакво изхождане.

9 декември. Когато легнала вечерта, след като се отпуснала, главата я боляла остро около десет минути. Сутринта, когато се събудила, имала неприятен вкус в устата, но се чувствала добре до около 9 часа, когато излязла, и нямала никаква жизненост, и намирала за трудно да повдига краката си. Помислила, че може да е от това, че не пие кафе (което било забранено по време на доказването), тъй като го пила дълги години, затова отишла и хапнала рулца и омлет и изпила чаша слаб чай, но не се почувствала по-добре. Движенията ѝ били несигурни. Страхувала се да не падне или да се спъне. Било трудно да влиза и излиза от трамваите. Трябвало да се качи по две стари, тесни и разклатени стълби и се страхувала, че ще падне на слизане.

Цял ден имала не главоболие, а усещане, което я карало да се мръщи и да затваря очи. Чувствала, че трябва да се прибере възможно най-бързо.

Два дни подред, няколко пъти, била обезпокоявана от усещане за много горещо лице; никога студено. Понякога, когато лицето се чувствало горещо, тя се изпотявала по лицето и главата.

Сутринта имала изхождане — първото от сряда, 6 декември.

Била много обезпокоявана от ревматизъм в ръката, дясната, и бедрото и хълбока, макар болката да не била постоянна, но след приемането на пелетите в сряда не била имала никаква такава болка. Имала лек обрив по бузите и понякога място по-голямо от долар ставало яркочервено и лъскаво на дясната буза до носа.

Неделя, 10 декември. Никакви симптоми през деня до 7 вечерта — и двете бузи горят и имат възпален, лъскав вид. Може би е друг симптом, че била много раздразнителна през целия ден.

Dec. 11

Ревматизмът се е върнал в дясната ръка и хълбока.

След като съм вървяла много кратко разстояние, краката ме болят и стават толкова тежки, а гърбът и хълбоците „се влачат“, че трябва да седна, и когато седна, всички тези усещания изчезват.

Два или три пъти днес десният ми клепач продължаваше да потрепва.

Tuesday, Dec. 12

Потрепване само в лявото око.

Същият проблем в хълбоците, краката и гърба при ходене.

Стомахът и коремът са били много подути два дни.

Wednesday, Dec. 13

Нищо повече.

Thursday, Dec. 14

Нищо.

Dec. 17

Взела 200-тата потенция в разтвор в 11 вечерта. Една супена лъжица от двадесет пелети, разтворени в четири супени лъжици вода.

В 12:30 след полунощ кожата ми започна да сърби и краката ми бяха много неспокойни, също и цялото тяло беше много неспокойно. Ръцете и раменете не бяха засегнати както преди от сърбеж и неспокойност. Изглеждаше, че този път е долната част на тялото, въпреки че лицето усещаше част от раздразнението, но в много по-малка степен.

Monday, Dec. 18 — 7:30 A.M.

Спала съм дълбоко от 12:30 до 7:30 сутринта, със всички симптоми от предната нощ изчезнали при събуждане.

В 4 следобед започна да се появява мъчителна болка във фронталната област над лявото око, която продължи до около полунощ. Веднъж тя се спусна зад лявото ухо за кратко.

Изчезна толкова внезапно, колкото се появи.

Взех последната супена лъжица от разтвора тази нощ. Спах добре, без смущения.

Dec. 19

Денят беше без болка или други смущения, освен че се чувствах в състояние на колапс почти през целия ден.

Нямах сила в ръцете или краката и на всеки малък интервал трябваше да легна, където и да се намирах. Почти заспивах и дишането ми беше много дълбоко и тежко, като „пухтене“. Тялото ми се чувстваше тежко и имах затруднение да повдигам краката и да ходя. Често идваха тихи въздишки. Всичко това беше много по-добре към 6 вечерта.

Докато вземах лекарството този път, не съм имала изхождане, и последния ден имаше повече или по-малко обрив по бузите и отстрани на носа, но не червения лъскав вид, който имах при първото вземане на лекарството в пелети (35-та).

Всеки път, когато вземах лекарството (първия път в пелети, този път в разтвор), имах леко връщане на обрива около кръста, който имах при херпес зостер преди години.

Този път не бях засегната ревматично, както изглеждаше при първото вземане на пелетите.

От първия ден, когато започнах да вземам пелетите, до сега, установих, че когато изляза да ходя, колкото и добре да се чувствам, след кратко време „се предавам“ напълно, и особено в червата, бедрата и краката; също пръстите на левия крак, освен палеца, бяха засегнати по начин, който никога преди не съм усещала — не като крампи или подагра; и докато винаги съм била лека на краката и се движа бързо и лесно, през тези дни ми беше трудно да се движа и се чувствах тежка и се движех

тежко; също много главоболие, нещо необичайно за мен; също често задух с склонност към хриптене.

Dec. 20 — 7 A.M.

Събудих се с лошо главоболие (лошият вкус в устата, който имах при събуждане, когато вземах лекарството в пелети (35-та), този път изобщо не съм имала).

От 20 декември нататък не съм имала повече симптоми.

Mrs. J. F. C., 62 г.

Голяма, добре развита жена, сива коса, бивша блондинка, родена в Англия, живяла двадесет години в Мюнхен.

8 май 1900. Винаги била забележително здрава до преди осем години, когато се появил обрив на горната устна, който образувал жълтеникава, „пчелна пита“ коричка. Части от нея се ронели и оставяли влажна повърхност, която отново образувала подобна коричка; понякога парене и, на дълги интервали, остри пробождащи болки през горната устна.

Получила всякакви външни лечения от германски специалисти, без ефект. Веднъж след каутеризация обривът изчезнал за шест месеца. После д-р Jochner от Мюнхен препоръчал хирургична намеса, която не била приета. След завръщането си в Америка били опитани нови локални лечения, без успех.

Не можех да получа никакви конституционални симптоми. Не можех да установя връзка с ваксинация или реваксинация, тъй като тя ми каза, че никога не е била реваксинирана след детството — забележителен факт за човек, живял двадесет години в Германия.

Външният вид бил толкова неприятен, че тя се изолирала от обществото и била психически много потисната и тревожна.

От 8 май до февруари 1901 получавала на дълги интервали (поне три седмици) единични дози **Sulphur**, **Arsenic** и **Kali carb**. Последното лекарство било дадено на 20 юни 1900 и имало известно подобрение до февруари 1901, когато била на плацебо, и се появила отново със състоянието толкова лошо, колкото преди.

Характерът на обрива ми напомни толкова силно на „scratches“ при конете, че реших да ѝ дам една доза **Malandrinum 24m** на 5 февруари 1901.

1 април. Имало значителна промяна в диаметъра и височината на коричката, но все още имало лепкава влага под нея. Повторих **Malandrinum 24m** и плацебо, с леко подобрение. На 27 април получила **Malandrinum cm**, с постепенно подобрение през май и юни.

15 юли. Коричката намаляла наполовина, но все още имало влага под нея. **Malandrinum cm**.

26 октомври. Появила се с напълно чиста устна, която останала така до днес — 11 декември 1906.

Miss M. N. H., 19 г.

Средна брюнетка. Студентка.

27 декември 1904. Обривите се появили първо преди три години на гърдите и гърба. Малки пъпки с интензивен сърбеж, простиращ се към други части на тялото и крайниците; < при излагане на въздух и при съблича не.

Последните два месеца се появил различен вид обрив на лицето — много неприятна коричка със светложълто-сив цвят на дясната страна на челото, простираща се към слепоочието и под косата от тази страна. Използвала външни медикаменти три години без полза. Има известно раздразнение и сърбеж на обрива на челото, но по-малко интензивно от това на тялото.

Оплаква се от отпаднало, празно усещане в стомаха без истински глад. Това е особено изразено от предишния юли и не се > от хранене. Всички функции нормални.

Била ваксинирана многократно преди дванадесетата година. В тази година ваксинацията „хванала“, последвана от продължителна супурация на мястото.

Sulphur cm във вода за 48 часа, по една супена лъжица сутрин и вечер.

21 януари 1905. Повече обрив и по-интензивен сърбеж. Няма отпадналост. Апетитът необичаен, жадува за тежка храна. **Psorinum cm** във вода, сутрин и вечер два дни.

18 февруари. Сърбежът продължава интензивен. Обривът се появил в подколянната ямка и сгъвките на лактите. Мисли, че има по-малко влага след чесане. Плацебо.

15 март. Никакво подобрение. Всички симптоми същите, освен че отпадналостта в стомаха изчезнала. **Malandrinum 24m**, една суха доза.

15 април. Обривът на челото изглежда по-тънък, но сърбежът остава интензивен. **Malandrinum 24m**, една суха доза.

13 май. Значително по-малко сърбеж; по-малко влага на лицето и тялото. Основният дискомфорт — на челото. Коричката по-тънка. **Malandrinum 24m**, една суха доза.

12 юни. Значително по-добре. Плацебо.

10 юли. Най-изразено подобрение. Челото напълно свободно от коричката и обрива. Кожата нормална на мястото на голямата коричка. Обривът на тялото също много подобрен; няма сърбеж. Сгъвките на лактите и коленете чисти.

9 декември. Била свободна от обрив цялото лято. С настъпването на студеното време — леко повторение на челото и шията, но без коричка — малки пъпки с известен сърбеж. Казва, че косата ѝ пада. **Malandrinum 24m**, една суха доза.

10 март. Няма обрив никъде. Кожата нормална. Няма сърбеж. Няма падане на косата.

Ноември 1906. Писмо от роднина — напълно здрава и най-щастливото момиче в града.

Miss G. W., 40 г.

Светла блондинка, пълно телосложение, много здрава.

6 декември.

Десет пелети, 38-ма потенция, в 12 на обяд, сряда.

Докато седяла на обяд в 2 часа — моментно замайване, продължило около две минути.

8 декември, петък. Събудила се в 4 сутринта — пристъп на отпадналост; станала и ходила из стаята няколко минути; била втрисана половин час след връщане в леглото.

11 декември, понеделник. Цял ден гадене, > след хранене; несигурно, треперливо усещане в стомаха.

12 декември, вторник. Същото гадене продължава < следобед, с тъпо главоболие във фронталната област.

След вечеря в 7 — гадене с оригвания с вкус на храна.

13 декември, сряда. Спала от 11 до 4 сутринта, след което пристъп на оригване на газ с вкус на храна; днес няма гадене; изпила чаша кафе сутринта, което облекчило гаденето.

Чувства се слаба и изтощена навсякъде.

Чувствала се толкова зле, че отказала да вземе повече от лекарството и ме молила със сълзи в очите да не ѝ давам повече, защото знаела, че ще получи „нервно изтощение“, което имала цяла година, четири години по-рано.

Sleep :

Неспокоен сън; сънища за неприятности, за кавги.

Miss E. M. B., силна брюнетка, склонна към затлъстяване, 50 г., без менструация от 18 месеца.

6 декември. Взела десет пелети в 1 следобед, 35-та потенция.

Сряда вечер, 6 декември. Не спала добре, будила се често, умът неприятно активен, прескачащ от една идея към друга.

Четвъртък, 7 декември, сутрин. Усещане за пълнота в главата, болка в задната част на шията (ставата на върха на гръбначния стълб, спускаща се в ръцете и нагоре зад ушите).

Петък вечер, 8 декември. Лека болезненост и подуто усещане около небцето и между носа и гърлото.

Събота, 9 декември. Малки мехурчета с коричка в левия ъгъл на устните; по-голямо на долната устна се появило два дни по-рано. Събота вечер — будност.

Неделя, 10 декември, сутрин. Болезненост и суровост между гърлото и носа продължават, по-изразени отляво.

7 вечерта. Променливи болки в долната част на корема. Внезапно спешно изхождане дава облекчение (два пъти през вечерта). Пълнота и тежест в долната част на корема с тъпа болка, но не много изразена.

Понеделник, 11 декември, сутрин. Уста суха при събуждане, много жадна през целия ден. Усещане за голям език, сухота следва болезнеността между носа и гърлото (ляво).

7 вечерта. Връщане на усещането в корема, описано вчера.

Вторник, 12 декември. Суха уста сутрин. Жажда и голям език продължават.

Сряда, 13 декември. Суха уста, голям език продължават. Усещане за болезненост и схванатост под челюстта и брадичката при широко отваряне на устата. Болезненост под челюстта (почти до средата между върха на брадичката и назад), усещана при дълбок натиск отвън, от двете страни.

18 декември 1905, 8 сутринта

Взела първата доза от лекарството във вода.

10 вечерта. Втора доза.

19 декември, 9 сутринта

Трета доза. Четири или пет малки червени пъпки на левия предмишница. Без сърбеж около тях.

10 вечерта. Четвърта доза. Сърбеж на гърба, шията и раменете, по-изразен отляво. Много неприятен повече от час при събличане и след лягане.

20 декември, 10 сутринта (повече от час след закуска)

Интензивен дискомфорт в главата, трудно описуем.

Усещане за лекота, но и за натиск на върха на главата; усещанията ограничени в областта над ушите.

Усещане за движение в очите. Зрението не е ясно или стабилно.

Бърз пулс, осезаем в ушите и шията; бързо, кратко дишане.

Усещане за слабост в ръцете и китките.

Мравучкане в ръцете и дланите.

Пулсиране на върха на главата; съскащ звук в ушите, в ритъм с пулса.

Усещане за изтощение през целия ден.

21 декември, 11 сутринта

Връщане на вчерашните симптоми, не толкова силни.

10 вечерта. Голям дискомфорт при лягане, от много бързо биене на сърцето с понякога прескачане на удар; съскане в ушите, слабост в ръцете.

По-удобно с високо подпряна глава.

Сърцебиенето се ускорява от най-малко движение.

Горните симптоми продължили час или повече.

Събудена внезапно в 12 (от шум); първо усещане — трептене или вибрация вътре или зад очите.

Усещане за голяма тежест на тялото, леглото изглежда недостатъчна опора.

22 декември

Не спала след 4 сутринта.

11 сутринта. Леко връщане на симптомите от предишните дни по същото време.

Потисната, тревожна, неспокойна.

Спала малко по-добре.

23 декември

Потиснатостта продължила през предиобеда, започнала да отслабва към вечерта.

28 декември, 10–11 сутринта

Сърбеж или боцкане по гърба, ръцете и краката; по-слабо изразено другаде; облекчава се от топлина, не от чесане.

Това се е повтаряло на неравни интервали от един до четири дни до днес (10 януари).

31 декември

Усещане за подуване и болезненост в гърлото или между носа и гърлото, зад небцето; болка, излъчваща се към ушите, ляво. Жажда.

Втрисане при преобличане вечер (същото при обличане сутрин); главоболие.

1 януари

Симптомите се връщат вечерта със кихане, сухота в гърлото, ляво.

2 януари

Малко слуз, изчистена от носа и гърлото, дала облекчение, и проблемът постепенно изчезнал, въпреки че сухотата на носа и гърлото отляво продължава (10 януари).